

Domslut

- 1) Artikel 15.3 och 15.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna jämförd med artiklarna 6 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att när en behörig myndighet, vid utgången av den längsta tid som en tredjelandsmedborgare får hållas i förvar med stöd av ett första förvarsbeslut, fattar beslut om huruvida förvaret ska bestå eller om någon annan åtgärd ska vidtas, måste detta beslut ha formen av en skriftlig rättsakt som anger de rättsliga och faktiska skälen för beslutet.
- 2) Artikel 15.3 och 15.6 i direktiv 2008/115 ska tolkas så, att den kontroll som en rättslig myndighet som har att pröva en begäran om förlängning av den tid en tredjelandsmedborgare får hållas i förvar måste ge den myndigheten möjlighet att göra en prövning i sak och från fall till fall bedöma om den berörda medborgaren ska hållas kvar i förvar en ytterligare tid, om förvaret kan ersättas med en mindre ingripande åtgärd eller om han eller hon kan frigges, baserat på de omständigheter och den bevisning som lagts fram av den administrativa myndighet som begärt förlängning samt på bevisning och yttranden som eventuellt har inkommit till den rättsliga myndigheten under förfarandet.
- 3) Artikel 15.1 och 15.6 i direktiv 2008/115 ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i fråga i det nationella målet, enligt vilken förvarstiden på sex månader enligt ett första förvarsbeslut kan förlängas enbart av det skälet att den berörda tredjelandsmedborgaren inte har några identitetshandlingar. Det ankommer enbart på den hänskjutande domstolen att göra en individuell bedömning av de faktiska omständigheterna i det aktuella målet för att avgöra om en mindre ingripande åtgärd verkningfullt kan tillämpas på den berörda personen eller om det föreligger en risk att denne avviker.
- 4) Artikel 15.6 a i direktiv 2008/115 ska tolkas så, att en tredjelandsmedborgare som under sådana omständigheter som i det nationella målet inte har skaffat sig en identitetshandling som gör att denne kan avlägsnas från medlemsstaten i fråga uppvisar "bristande samarbete" i den mening som avses i den bestämmelsen endast om det framgår av en bedömning av dennes uppträdande under förvarstiden att han eller hon inte samarbetat med behöriga myndigheter i avlägsnandeförfarandet och det är sannolikt att avlägsnandet kommer att ta längre tid än förväntat på grund av dennes uppträdande. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida så är fallet.
- 5) Direktiv 2008/115 ska tolkas så, att en medlemsstat inte kan vara skyldig att bevilja ett självständigt uppehållstillstånd eller någon annan form av tillstånd som ger rätt att stanna i landet till en tredjelandsmedborgare som saknar identitetshandlingar och inte har erhållit några sådana handlingar i hemlandet, efter det att en nationell domstol frigett denne på grund av att det inte längre föreligger rimliga utsikter till verkställighet av ett beslut om avlägsnande i den mening som avses i artikel 15.4 i direktivet. Medlemsstaten bör dock i ett sådant fall ge tredjelandsmedborgaren en skriftlig bekräftelse av hans eller hennes situation.

⁽¹⁾ EUT C 159, 26.5.2014.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Płocku (Polen) den 30 september 2013 – Urszula Leśniak – Jaworska, Małgorzata Głuchowska – Szmulewicz mot Prokuraturze Okręgowej w Płocku

(Mål C-520/13)

(2014/C 253/19)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy w Płocku

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Urszula Leśniak – Jaworska, Małgorzata Głuchowska – Szmulewicz

Motpart: Prokuraturze Okręgowej w Płocku

Genom beslut av den 27 mars 2014 har domstolen slagit fast att det är uppenbart att den saknar behörighet att besvara den fråga som Sąd Rejonowy w Płocku har framställt.